

Navnene nede paa Gulvet. Han har, saa vidt jeg skjønner, begyndt paa den Maade, at han ikke har nøiedes med at lade enhver Vælger, som vilde deltage i Afstemningsbegjæringen, opgive sit Navn, men han har samtidig villet konferere med Valglisten, om Bedkommende virkelig var Vælger. Dette maatte selvfølgelig tage ikke saa lidt Tid i en Sal, som var tæt bepakket med Mennesker, og deri ligger maaste Marsagen til, at det Hele er mislykkedes. Men dette anser andre Medlemmer af Udvalget ikke for at være tilstrækkelig oplyst, og jeg fremhæver det derfor kun, fordi jeg tror, det kan have Betydning for fremtidige Tilfældes Skyld, at der ikke hersker nogen Usikkerhed med Hensyn til dette Punkt, nemlig at man meget godt strax kan modtage Navnene paa det fornødne Antal Vælgere, som begjære Afstemning, og saa bagefter foretage den fornødne Tævningsførelse med Valglisten. Med Hensyn til Frederiks-værkvalget har Undersøgelsen godtgjort, at der har fundet temmelig grove Uregelmæssigheder Sted; men, da disse Uregelmæssigheder ikke kunne antages at have bevirket, at Udsaldet er blevet et andet, end det ellers vilde være blevet, saa have vi Alle været enige om at foreslaa Valget godkendt. Jeg skal oplyse, at der i Betænkningen Side 4, 1ste Spalte, er indløbet en Trykfeil, idet der staar, at Bisteførerne vare placerede „udenfor“ aabne Vinduer; det skal være „indenfor“ aabne Vinduer. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa de mange Klagepunkter, der ere fremsatte angaaende Frederiks-værkvalget, men blot sige et Par Ord angaaende det sjæde Punkt, det, som gaar ud paa, at der skulde være øvet Valgbestikkelse. Man ser af de optagne Forhør, at Klagerne have haft Anledning til at antage, at der virkelig forelaa saadanne Kjøb og Salg af Stemmer. Det har imidlertid vist sig ved Sagens nærmere Undersøgelse, at det dog ikke forholder sig saaledes, men at det enten var ligefrem løse Ytringer, det skrev sig fra, eller at det var et Forhold, som formentlig ikke kan henføres under Valgbestikkelse. Det er nok oplyst, at adskillige Vælgere have modtaget 1 à 2 Kroner paa Valgdagen fra forskellige Mænd for at møde og afgive deres Stemme; men dette Vederlag er kun ydet for at tjene til Dækning af de positive Udgifter, som Opholdet paa Valgstedet medførte. Der er ikke Tale om Betaling, som skulde række der utover. Det synes i det Hele taget at være en temmelig almindelig Praxis i denne Kreds, at baade Høire og Venstre søger at gjøre det muligt for ubemidlede Vælgere at kunne møde og stemme. Nogle gjøre det paa den Maade, at de høre for dem,

tage Mad med til dem og sørge paa denne Maade for deres ubemidlede Meningsfællers Forpleining; Andre betalte for dem paa et Værtshus eller givde dem ligefrem et Veløb, som antages al svare til, hvad en Vælger med ikke altfor store Fordringer til Livet kan forbruge paa en skikkelig Maade i Løbet af Dagen. Dernæst er det heller ikke oplyst, at denne Ydelse er given i Henhold til en Aftale om, at Bedkommende skulde stemme paa en vis Maade. Man kan ganske vist nok forudsætte som en temmelig given Ting, at naar man har ydet en Vælger en à to Kroner, har man gjort det i den Tanke, at han vilde stemme paa den „rigtige“ Maade; men det ses ikke at være udtrykkelig betinget. Jeg gjør opmærksom paa disse to Ting, fordi jeg meget vil advare imod, at man noget Steds tog Anledning af, hvad her er slet, til at tro, at nu for Fremtiden kunde man trostigt betale et Par Kroner for at faae en Stemme, og at det kunde faae Lov til at passere her i Thinget. Jeg tror ikke, at man kan gjøre dette. Det kan for Exempel aldrig gjøres i en Kjøbstad; Kjøbstadvalgere kunde aldrig komme ind herunder. Naar man bor paa Stedet, kan ikke det at gaa hen paa Valgstedet for at afgive Stemme medføre et saadant direkte Tab, at det skulde vederlægges med et Par Kroner. — Jeg tror at skulde den valgte Kandidat nogle Bemærkninger i Anledning af nogle Ytringer i Betænkningen. Der staar følgende: „Naar saaledes Holch personlig er bleven skyldt for at have betalt en Skomager en Kr. for at faae hans Stemme, viser det sig at have været en temmelig upolitisk, nærmest privat Gøddædighedshandling, udøvet et Par Maaneder før Valget.“ Jeg erfarer, at man har forstaaet det, som om der dog var noget Galt ved den Krone og ved den Skomager; men det var der slet ikke. Det er imidlertid rigtigt, at Handlingen ikke kan karakteriseres som en rent privat Handlung, der var noget Politisk ved den, men dette var dog af fuldstændig uskyldig Natur. Forhørene oplyse, at den paagjældende Skomager selv forklarer, at han en Dag kom ind paa Holchs Kontor for at betale en Auktionsregning. Da han er gift, har to Børn og sidder i smaa Aar, hører han til de trængende Medborgere, og han greb da Leiligheden til, da han havde betalt Auktionsbeløbet, at spørge vedkommende Kontorist, om han ikke havde et Par gamle Buxer at forære ham. Dertil svarede Kontoristen, at det havde han ikke. Nu siger Skomageren videre, at der sad en ældre Mand inde paa Kontoret, og han fik senere at vide, at det var den valgte Kandidat. Da denne havde hørt Begjæringen om en Gave, syntes hans Tanker strax at være blevne ledede i